

Ljudje naj bi Boga iskali in se morda
do njega dotipali in ga našli,
saj ni daleč od nikogar izmed nas.

Zakaj v njem živimo,
se gibljemo in smo.
(Apd 17,27–28a)

Res, spoznal sem,
da je Gospod velik,
naš Gospod je pred vsemi bogovi.

Vse, kar ugaja Gospodu,
naredi v nebesih in na zemlji,
v morjih in vseh globinah.
(Ps 135,5–6)

Zakaj pod nebom ljudem
ni dano nobeno drugo ime,
po katerem naj bi se mi rešili.
(Apd 4,12)

Mislim namreč,
da se trpljenje sedanjega časa
ne da primerjati s slavo,
ki se bo razodela v nas.
(Rim 8,18)

Toda kjer se je pomnožil greh,
se je še veliko bolj pomnožila milost.
(Rim 5,20b)

Kakor je Oče mene poslal,
tudi jaz vas pošiljam.
(Jn 20,21)

Možje Galilejci,
kaj stojite in gledate v nebo?
Ta Jezus, ki je bil
vzet od vas v nebo,
bo prišel prav tako,
kakor ste ga videli iti v nebo.
(1 Kor 9,16)

Bog hoče, da bi se vsi ljudje rešili
in prišli do spoznanja resnice.
(1 Tim 2,4)

NESMISEL VOJNE

Na neki točki se spor prevesi v fizični
obračun. Kadar pride do takšnega obračuna
v narodu ali med narodi, govorimo o vojni.
Sprosti se kanonada rušilne, razdiralne
moči, katere edini namen je uničevanje.

Optimizacija uničevanja.

Vojna ne prizanaša nikomur.

Vsi so možne žrtve. Mnogi so dejanske.

Vojna ne dela razlik med mladimi in
starimi, med spoloma, med pripadniki
različnih prepričanj.

Pred puškino cevjo vlada egalitarnost.
Kruta volja, da bi vse pobili.

Vse tiste, ki ne sodijo k nam, na našo stran,
v naš tabor. Iz različnosti se poraja mržnja,
iz nje sovraštvo, iz sovraštva pa naklep, da
se vojskujemo, čeprav so v slehernem
vojnem spopadu žrtve vsi in nikoli ni
zmagovalcev.

Tudi tisti, ki prevlada nad drugim, nosi
odtlej v sebi breme, da je drugega
pokončal.

Vedenje o tem ne more biti vir veselja ne
zadovoljstva.

Nenehne proslave zmagovalcev in
ustrežljivo zgodovinopisje kjerkoli po
svetu to jasno dokazujejo.

Tudi v uspešni samoobrambi, čeprav bi
bila etično nesporna, ni tolažbe.

Vedno smo obremenjeni z vprašanjem,
zakaj smo se znašli v vrtincu nasilja.

Vojna je torej v vseh pogledih katastrofa
za svet, kataklizma življenja.

Če to vemo, zakaj ni konec vojskovanja?
Zato, ker zgodovina ni dobra učiteljica.

Če pa že je, smo slabi učenci.

Pozabljamo, kar nas učijo izkušnje sveta,
predvsem pa Božje zapovedi.

Če bi jih namreč upoštevali, bi se znali
izviti iz primeža smrti.

Po P. Millonig, Zasedran v veri

Blagor nam, če bomo po besedah sv.
Pavla postali prijeten vonj za Kristusa, ki
po našem krepostnem, krščanskem
življenju razveseljuje vso našo okolico.
Ker Božje kraljestvo na zemlji – Cerkev –
je velik Božji vrt, najzlahtnejše cvetlice pa
naj bomo mi ljudje, naše kreposti barvni
lesk in naš plemeniti značaj prijeten vonj.
Bog pa je tudi cvetlice ustvaril v svojo
večjo čast. Zato krasite tempelj, oltarje in
Marijine podobe, slednje z dišečimi
šmarnicami v teh majskih dneh.

bl. Anton Martin Slomšek, Govori o Mariji

Kdor ne ljubi, ostaja v smrti.
Kdor sovraži svojega brata,
je ubijalec.

Vi pa veste, da noben ubijalec
nima večnega življenja,
ki bi ostalo v njem.
(1 Jn 3,14–15)

Tega, ljubi, ne smete prezreti:
pred Gospodom je en dan
kakor tisoč let in tisoč let
kakor en dan.

(2 Pt 3,8)

Kdor posluša vas, posluša mene,
kdor pa zavrača vas, zavrača mene.
In kdor zavrača mene,
zavrača tistega, ki me je poslal.
(Lk 10,16)

Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli,
če je en del v časti,
se z njim veselijo vsi.
(1 Kor 12,26)

Mi smo namreč svetišče
živega Boga, kakor je rekel Bog:
»Prebival bom med njimi
in med njimi bom hodil;
jaz bom njihov Bog in
oni bodo moje ljudstvo.«
(2 Kor 6,16)

Njegova božanska moč
nam je podarila vse,
kar je potrebno za življenje
in pravo pobožnost.
(2 Pt 1,3)

Kot dobri oskrbniki
mnogotere Božje milosti
strezite drug drugemu
z milostnim darom,
kakor ga je kdo prejel.
(1 Pt 4,10)

